

Bemærkninger til forslaget

Centrum-Demokraterne aftalte med den daværende regering i forbindelse med finanslovsaftalen for 1998, at der skulle nedsættes et udvalg, som skulle belyse og komme med forslag til eventuel yderligere smidiggørelse af generationsskifte i erhvervslivet. Udvalget skulle bl.a. kortlægge relevant lovgivning og angive eventuelle regler og lovgivning, som vanskeliggør et generationsskifte, samt overveje, om der findes regler, der hindrer, at virksomhedsejeren er pensionsmæssigt ligestillet med resten af arbejdsmarkedet.

Med baggrund i Generationsskifteudvalgets betænkning, nr. 1374 fra august 1999, stilles der forslag om, at selvstændige erhvervsdrivende får bedre muligheder for at oprette en pensionsordning, hvilket dels vil lette selvstændige erhvervsdrivendes overgang til en pensionistilværelse, dels vil smidiggøre generationsskifteprocessen.

Reglerne for engangsindbetalinger til pensionsopsparing med løbende udbetaling og ratepension skaber i dag en barriere for selvstændige erhvervsdrivendes pensionsopsparing. Det skyldes, at fradraget for indbetalingen skal fordeles over 10 år, hvilket er u hensigtsmæssigt for selvstændige erhvervsdrivende, der realiserer en skattepligtig fortjeneste i forbindelse med virksomhedssalget, men først får fradrag efterfølgende. Dermed risikerer den selvstændige erhvervsdrivende en langt højere marginalbeskatning i forhold til den situation, hvor hele beløbet på en gang kan indskydes på en pensionsordning med løbende ydelser og dermed fordele beskatningen over en årrække i forbindelse med udbetalingerne.

En pensionsordning for selvstændige erhvervsdrivende vil fremme opsparingen i samfundet og kan samtidig betyde besparelser på sociale tilskud/ydelser, eftersom de selvstændige erhvervsdrivende får større pensioner udbetalt. Når selvstændige erhvervsdrivende i dag ikke i så høj grad benytter sig af mulighederne for f.eks. ratepension eller livrente, skyldes det ønsket om at spare op i egen virksomhed for at styrke konsolideringen i virksomheden eller ønsket om at nedbringe virksomhedens gæld. Det er ofte et

krav eller en betingelse fra f.eks. bank, leverandører og kunder, at virksomheden har en vis soliditet, hvis der skal gøres forretninger med eller lånes ud til virksomheden.

Mindre virksomheder er typisk mere følsomme over for skiftende konjunkturer og er mere sårbare over for enkeltbegivenheder pga. mindre risikospredning på markedet - f.eks. på grund af afhængighed af få kunder eller få markeder. En måde at komme f.eks. konjunkturudsving og lignende omsætningsudsving i møde på er ved at opbygge et solidt egenkapitalgrundlag, der ud over at give større sikkerhed for driften øger muligheden for at kunne ændre produktionen eller omstille virksomheden. Samtidig er det ofte billigere for en mindre virksomhed at finansiere driften ud fra opsparet overskud i forhold til fremmedkapital, hvor mindre virksomheder ofte betaler mere i rente i forhold til større og ofte mere velkonsoliderede virksomheder. Endelig kan det for den selvstændige erhvervsdrivende være vanskeligt at binde sig til en fast pensionsaftale over en længere årrække på grund af variationer og udsving i indtjeningen.

En mulighed for at indskyde skattepligtigt provenu fra et virksomhedssalg vil derfor på mange måder være at ligestille selvstændige erhvervsdrivende med lønmodtagere, som ikke har de samme konsolideringsbehov. Samfundet har samtidig en interesse i, at selvstændige erhvervsdrivende til stadighed sparer op i virksomheden frem for at trække pengene ud af virksomheden. Det skaber det bedste udgangspunkt for en stabil vækst til gavn for beskæftigelsen og indtjeningen.

I forbindelse med den selvstændige erhvervsdrivendes flytning til udlandet skal der udformes værnregler, der bestemmer, at der skal ske efterbeskatning af indbetalingen, såfremt skatteyderen inden for en årrække efter engangsindbetalingen flytter til udlandet.

For at begrænse de provenumæssige skattevirkninger kan der eventuelt sættes et loft over indbetalings størrelse.